Eduardo Roldán pot aportar solucions al món de la neu

Sempre que té un moment no s'ho pensa dos cops i gaudeix de l'esquí

El conciliador dels esports d'hivern

Eduardo Roldán, nou president de la RFEDI

Celes Piedrabuena

El passat 9 d'octubre Eduardo Roldán prenia possessió oficial com a nou president de la Reial Federació Espanyola d'Esports d'Hivern (RFEDI). Després d'uns anys realment caòtics, Roldán es presenta com el gran salvador, el gran conciliador dels esports d'hivern. El temps li donarà o li traurà la raó. Té quatre anys per demostrar a qui el van votar, que no s'han equivocat.

Des que Luis Algar dimitís del seu càrrec el mes de juliol de 2001, el càrrec de president de la RFEDI ha estat vacant. Tres candidats eren els aspirants: Antonio Fernández-Coppel, Óscar García Serrano i Eduardo Roldán. Després d'una lluita ferotge, Eduardo Roldán ha assumit la presidència de la RFEDI. En els propers quatre anys haurà de treballar dur, mirant de calmar els ànims crispats que hi havia fins ara, de sanejar una mica l'economia, de reconduir la relació amb la resta de federacions territorials, de posar els ciments per l'esport de base i de donar el recolzament que es mereixen els esportistes d'elit.

-Quina valoració feu de les eleccions?

"Crec que s'han desenvolupat en la mesura del que era necessari. El suport que he rebut no m'ha deixat cap mena de dubte que la gent em recolzava. El resultat de les eleccions és un resultat d'integració".

-Per què us vau presentar a les eleccions?

"Bé, jo mai m'havia presentat a unes eleccions d'aquesta mena. No ho vaig pensar fins al mes de gener, que es quan començo a elaborar la meva candidatura. No tenia cap mena de pretensió de ser molt o poc votat. És una sort que s'ha de tenir. Però del resultats es desprèn que la majoria va ser molt clara, però també pensava que igual podria perdre, ja que en el món dels esports d'hivern és molt difícil apostar".

Unes eleccions molt clares

Si fem cas als resultats, la victòria d'Eduardo Roldán és del tot inqüestionable. Dels 70 vots vàlids va treure 41, mentre que Óscar García-Serrano va aconseguir 28 i Antonio Fernández-Coppel tant sols un

-Quin va ser el pas decisiu que us va fer presentar?

"L'evidència del desastre en els esports d'hivern era tant gran que jo, que sempre he estat al peu del canó, vaig decidir que havia de fer alguna cosa. Va arribar el punt crític que havia de decidir si donar o no la cara, i al final vaig donar el pas, però em va costar les meves reflexions. Tenia la sensació que assumia una obligació i no pas un gust".

-Quines eren les principals diferències entre la vostra candidatura i la resta de candidats?

"La meva opció està sustentada en un criteri professional de com s'han de mantenir i portar, els esports d'hivern. Considerava que s'havien d'eliminar les guerrilles internes que hi havia, acabar amb el divorci entre els esports d'hivern i els centres de pràctica d'aquests esports, les estacions, que s'havia d'anar cap a una integració. A la vegada s'havia d'integrar personal professional, expert, que sabés conduir la problemàtica, i donar un sentit a l'esport d'alta competició".

-Sense oblidar la base, que és el futur de l'alta competició, oi?

"S'havia d'integrar tot el que era la base dels esports d'hivern. La promoció no podia estar separada del que és l'alta competició, ja que els esportistes s'han de cuidar des de la base. No neixen com a bolets, com a una generació espontània. Per això crec que tot passa per una conciliació i una possibilitat de col·laboració i treball repartit. A més, la presència a la Federació mai ha estat professional. Les estacions sempre han estat separades de la Federació, i els esportistes han estat considerats com un nois que s'ho passaven bé i un llarg etcètera, com ara, que mai fins ara hi havia hagut un president de la Federació que no fos de Madrid. Aquest és un canvi fort dins de l'estructura de la Federació i en el concepte de les federacions territorials".

-Renoi, si que estava malament!

"Tu mateix. Jo tan sols puc parlar negativament".

-Quines són les primeres accions que dureu a terme com a president?

"Ja les estic fent. He hagut de resoldre alguns problemes d'urgència, com posar-me amb el Comitè de Dopatge i amb el Comitè de Disciplina Esportiva, que no funcionaven, així com posar en marxa la nova concepció de l'estructura de la Federació".

Un home que viu per a la neu

Però, qui és Eduardo Roldán? D'on ha sortit? Val a dir que el seu és un dels noms més ben considerats dins dels esports d'hivern. Té 59 anys, i és director de l'estació de Candanchú des de fa més de 30 anys i president del Club de Gel Jaca. Fa quatre anys ja va ser vicepresident de la RFEDI, per la qual cosa coneix de primera mà les dues parts implicades: l'estament federatiu i la realitat dels esports d'hivern. Arriba, o com a mínim es presenta, com un home de consens, que no vol polèmiques i que convida a tothom a treballar en el seu projecte. Roldán va ser coordinador del plan ADO per als Jocs Olímpics de Salt Lake City, director tècnic de les Universiades del 81 i del 95; però, a més a més, té la sang molt freda. Va ser corredor d'esquí, entrenador, demostrador, director tècnic de formació de professors d'esquí alpí, de fons, de surf de neu i telemarc de l'Escola Espanyola d'Esquí i un llarg etcètera que ja tractarem en un altre moment.

-Us envoltareu d'un equip de treball propi?

"El meu equip és l'equip de la Federació. Em sembla que són la gent dels esports d'hivern, i no la gent d'Eduardo Roldán".

-Sereu un president remunerat o no?

"No. He renunciat a qualsevol remuneració, com tampoc cap membre de la Junta Directiva tindrà una remuneració. L'economia de la Federació s'ha d'aixecar i s'hauran de fer algunes restriccions".

-Quins són els objectius que us heu marcat?

"Doncs l'aspiració de tots, que els esports d'hivern a Espanya arribin als nivells més alts. Aquesta és la nostra meta. Cada cop hi ha més practicants i els esports d'hivern s'han de potenciar".

-Abans comentàveu el tema de la relació amb la resta de federacions, que em consta que en algun moment ha estat com a mínim tibant, quina seria la relació amb la Federació Catalana Esports d'Hivern?

"Crec que molt bona. Des de el principi he mantingut una relació d'integració de tots. Crec que a dia d'avui les relacions són molt bones, i penso que el futur passa per una col·laboració entre tots. No tenim cap mena de motiu per estar enemistats".

-Si fem cas a les votacions la vostra diferència va ser clara, però va haver-hi un seguit d'impugnacions, com ha quedat el tema?

"Són coses que quan em vaig ficar ja sabia que passarien. Al final, els recursos presentats han estat refusats per les diferents comissions i l'assumpte ha quedat resolt".

-Concretament, hi havia qui es preguntava com era que us presentàveu a president si no complíeu alguns dels requisits, com ara ser director de l'estació de Candanchú?

"Aquestes condicions estaven posades per blindar a gent com jo. També alguna persona es podia preguntar com era possible que hi haguessin aquestes condicions. Eren unes clàusules que havia de resoldre i ja ho he fet".

-Com molt bé sabeu cada esport d'hivern té la seva importància i el seu pes específic, com pensa acontentar a tothom?

"Als esports d'hivern sempre hi ha esports que tenen una prioritat més gran que altres. El que va per davant és l'esquí alpí, el surf de neu té la seva tirada, i després hi ha altres com l'esquí de fons que tenen la seva importància, però que tenen un nombre de practicants menor, és el cas de l'esquí de salts, el múixing, el biatló o el patinatge artístic. Tots tenen una entitat pròpia i la seva importància. La meva feina és transmetre a l'Estat l'entitat de cada esport. Els recolzaments que rebem són del tot insuficients, i crec que els esports d'hivern encara s'han de potenciar molt més. Vull que tots els esports tinguin l'atenció que es mereixen".